

Sygn. akt: II K 82/17

1 Ds. 124.2017 PR L.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim II Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Marta Banaś - Grabek

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Jędrzejczyk

w obecności Prokuratora: nieobecny, zawiadomiony

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2017r.

w L. sprawy:

S. P. (1), syna K. i D. z domu G., urodzonego w dniu (...) w B.

oskarżonego o to, że w dniu 09 lutego 2017 r. na ul. (...) w L., woj. (...), kierował samochodem osobowym marki (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego wyrokiem sądu Rejonowego w Bartoszycach II wydział Karny o sygn. akt: II K 546/01 z dnia 27 marca 2002 r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat od dnia 24 października 2008 r. do 24 października 2018 r. i nie stosując się do decyzji Starosty (...) o sygn. akt: K.5430.6.174.2011 z dnia 07 września 2011 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B

tj. o czyn z art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

I oskarżonego S. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś opierając wymiar kary o art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 23.03.2017r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 82/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. (1) ma 35 lat, zamieszkuje w B.. Ma średnie wykształcenie. Z zawodu jest glazurnikiem-posadzkarzem. Prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości 1500 zł. Ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci (dane osobopoznawcze k. 41 i 15).

Wyrokiem z dnia 27.03.2002r. Sąd Rejonowy w Bartoszycach, w sprawie o sygn. akt II K 546/01, skazał S. P. (1) za czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 k.k. na karę 7 lat pozbawienia wolności i orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia

pojazdów zaliczono skazanemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.08.2001r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 13.06.2002r.

S. P. (1) był tymczasowo aresztowany do sprawy od dnia 14.06.2001r. Po uprawomocnieniu się wyroku karę wprowadzono do wykonania, licząc jej początek od 14.06.2001r. do 14.06.2008r. W dniu 04.06.2003r. wprowadzono S. P. do wykonania inną karę w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i w rezultacie karę 7 lat pozbawienia wolności odbywał on w okresie od 04.10.2004r., przy czym w dniu 24.10.2008r. opuścił zakład karny jako warunkowo przedterminowo zwolniony, postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 22.10.2008r.

W okresie od 24.10.2008r. do 24.10.2018r. obowiązuje orzeczony 10 letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W dniu 07.09.2011r. Starosta (...) wydał decyzję K.5430.6.174.2011 o cofnięciu S. P. (1) uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B.

Oskarżony wiedział o orzeczonym wobec niego zakazie.

(dowód: odpis wyroku SR w Bartoszycach o sygn. II K 546/01 k. 2 i SO w Olsztynie k. 3 i akta sprawy II K 546/01, w tym: k. 570, 586, 607 i 609, dane o karalności k. 11, wyjaśnienia oskarżonego k. 41v. i 13-14, 20-21, kopia decyzji Starosty (...) k. 18)

W dniu 09 lutego 2017r. na ul. (...) w L. S. P. (1) kierował pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...).

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 41v. i 13-14, 20-21)

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wskazał, że miał świadomość obowiązującego go zakazu, ale wsiadł za kierownicę, gdyż jego partnerka, która kierowała samochodem, źle się poczuła. Wyraził żal i skruchę (k. 13-14).

Na rozprawie głównej oskarżony przyznał się i wyjaśnił jak poprzednio. Złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez postępowania dowodowego w trybie art. 387 k.p.k. (k. 41v.).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem pozostają w zgodności z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci dokumentów.

W świetle ustaleń poczynionych w oparciu o wspomniane dowody, w ocenie Sądu, wina oskarżonego, nie budzi wątpliwości. W szczególności podkreślić należy, iż z uwagi na okoliczność, że od dnia 14.06.2001r. do dnia 24.10.2008r. oskarżony był nieprzerwanie pozbawiony wolności (najpierw jako tymczasowo aresztowany, a potem skazany), zgodnie z art. 43 § 2a kk (poprzednio art. 43 § 2 kk), okres orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów nie rozpoczął biegu. Nie biegnie on bowiem w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, chociażby orzeczonej za inne przestępstwo. W konsekwencji, dokonane przez Sąd w wyroku zaliczenie okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet zakazu od dnia 31.08.2001r. nie mogło zostać wykonane, albowiem oskarżony w momencie zatrzymania prawa jazdy był już pozbawiony wolności, a zakaz rozpoczął bieg dopiero po zwolnieniu S. P. z zakładu karnego tj. od dnia 24.10.2008r.

Oskarżony, kierując w dniu 09 lutego 2017 r. na ul. (...) w L., woj. (...), samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego wyrokiem sądu Rejonowego w Bartoszycach II wydział Karny o sygn. akt: II K 546/01 z dnia 27 marca 2002 r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat od dnia 24 października 2008 r. do 24 października 2018 r. i nie stosując się do decyzji Starosty (...) o sygn. akt: K.5430.6.174.2011 z dnia 07 września 2011 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Przystępując do wymiaru kary za okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego, w tym za czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 k.k. (dane o karalności k. 11) oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował wyrażony przez oskarżonego żal i skruchę.

Określając wymiar kary Sąd miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonego, znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie winny być zrealizowane w stosunku do sprawcy, a nadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił wyjątkowo naganną ocenę prowadzenia pojazdu wbrew prawomocnemu zakazowi sądowemu w społeczeństwie, a z drugiej strony nagminność tego rodzaju przestępstw na obszarze właściwości tutejszego Sądu.

W konsekwencji, Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, stosując regulację w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 23.03.2017r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 4 § 1 kk, jako zdecydowanie względniejszą dla oskarżonego.

O kosztach sądowych orzeczono po myśli obowiązujących w tym zakresie przepisów, biorąc pod uwagę, iż oskarżony utrzymuje siebie i rodzinę z niewysokich dochodów.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.